

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев2 1544/06
25.10.2006. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Снежане Андрејевић, председника већа, Споменке Зарић, Слађане Накић-Момировић, Љубице Милутиновић и Софије Вагнер-Личеноски, чланова већа, у парници тужиље АА, чији је пуномоћник АБ, адвокат, против туженог "ББ" власника ВВ, чији је пуномоћник БА, адвокат, ради поништаја решења и враћања на рад, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Окружног суда у Нишу Гж1. бр. 553/06 од 27.06.2006. године, у седници већа од 25.10.2006. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Окружног суда у Нишу Гж1. бр. 553/06 од 27.06.2006. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Општинског суда у Нишу П1. 4583/2004 од 18.01.2006. године поништено је решење туженог бр. 2304 од 30.09.2004. године којим је тужиљи отказан уговор о раду и тужени обавезан да тужиљу врати на рад и призна јој сва права по основу рада, и да јој накнади трошкове парничног поступка у износу од 33.300,00 динара.

Пресудом Окружног суда у Нишу Гж1. бр. 553/06 од 27.06.2006. године одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда.

Против другостепене пресуде тужени је преко пуномоћника изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је испитао побијану пресуду у смислу члана 399. ЗПП („Службени лист РС“ 125/04), и нашао да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 9. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Нема ни битне повреде из става 2. тачка 12. истог члана, будући да је побијана пресуда јасна, разумљива, садржи све разлоге о одлучним чињеницама и нема недостатака због којих се не може испитати.

Према утврђеном чињеничном стању, побијаним решењем туженог тужиљи је отказан уговор о раду из разлога предвиђених чланом 101. став 1. тачка 4. Закона о раду, из разлога што тужиља не поштује радну дисциплину тако што се непословно понашала према пословним партнерима и самом послодавцу, и због одавања пословних тајни. У изреци побијаног решења и у његовом образложењу није наведено у ком периоду је и којим конкретним радњама тужиља извршила повреду радне дисциплине, коме је и на који начин одавала пословне тајне, нити који су разлози због чега тужиља не може наставити рад код послодавца.

С обзиром на наведено, правилно је у нижестепеним пресудама примењено материјално право када је поништено као незаконито решење којим је тужиљи отказан уговор о раду, и кад је туженом наложено да је врати на рад.

Наиме, побијаним решењем тужиљи није стављена на терет ни једна конкретна радња којом је повређена радна дисциплина, нити су наведени конкретни поступци тужиље из којих би се могло утврдити да је њено понашање било такво да не може да настави рад код послодавца, у смислу члана 101. став 1. тачка 4. Закона о раду. Тачно је да према члану 101. став 2. истог Закона тужени као послодавац није био у обавези да тужиљи уручи писмено упозорење о постојању разлога за отказ уговора о раду. Међутим, у поступку није утврђено ни да је тужени тужиљу усмено упозорио на постојање разлога за отказ уговора о раду из става 1. тачка 4. истог члана, те да је тужиљи било омогућено право на одбрану, што је и сврха упозорења. Стога је побијано решење правилно поништено као незаконито и тужени обавезан да тужиљу врати на рад, а ревизијом се неосновано истиче погрешна примена материјалног права.

Из наведених разлога, Врховни суд је одлучио као у изреци, на основу члана 405. став 1. ЗПП.

Председник већа-судија

Снежана Андрејевић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Мирјана Војводић
дц